
WIERSZE O ŚW. STANISŁAWIE KOSTCE

W komnacie, gdzie Stanisław...

W komnacie, gdzie Stanisław święty zasnął w Bogu,
na miejscu łoża jego stoi grób z marmuru
taki, że widz niechący wstrzymuje się w progu,
myśląc, że Święty we śnie zwrócił twarz od muru
i rannych dzwonów echa w powietrzu dochodzi.

Nad łożem tym i grobem świeci wizerunek
Królowej nieba, która z Świętych chórem schodzi
i tron opuszcza, nędzy spiesząc na ratunek.
Palm, kwiatów wiele aniołowie niosą,
skrzydłami z ram lub nogą występują bosą.

Gdzie zaś od dołu obraz kończy się ku stronie,
w którą Stanisław Kostka blade zwracał skronie,
jeszcze na ram złoceniu róża jedna świeci:
niby, że po obrazu stoczywszy się płótnie,
upaść ma jak ostatni dźwięk, gdy składasz lutnię.
I nie zleciała dotąd na ziemię - i leci.

C. K. Norwid

A ty się odważ

A ty się odważ świętym stanąć Pana
A ty się odważ stanąć jeden sam
Być świętym – to nie zlekły powstać z wschodem
To ogromnym być, przytomnym być!
Kroc – jasny, uśmiechnięty,
Na twarzy ten Chrystusa rys
Miłość
Święty aż po krzyż – przez krzyż – na krzyż!
Ty się wahasz? Ty się cofasz?
Ty się odważ świętym być!

Cyprian Kamil Norwid

Stanisławie, wschodzące słońce

Stanisławie, wschodzące ziemi naszej słońce,
Jutrzenka się u ciebie zeszła razem z zmrokiem;
Dokąd musim przez długie podążać miesiące,
Tyś o zorzy tam dobiegł Twym olbrzymim krokiem.
Jeżeli polskie lany takie rodza kłosy,
Czemużem się w tym kraju nie zrodził szczęśliwy?
Młodzieńcовеś i starców opiewany głosy,
Zakon nasz, ziemia, niebo wdzięczne wznosi śpiewy
Rzymu Twego i Mazowsza losom -
To zrodziło Cię ziemi, Rzym zrodził niebiosom.

o. Bernard Colnago

Nowa jutrzeńko

Nowa jutrzeńko Polski, Stanisławie!
Racz nasze pienia dziś przyjąć łaskawie,
Bądź nam, o Kostko, mile pozdrowiony,
Kwiateczku rajski! Bądź błogosławiony.

Kochanie w Trójcy Jedyne Boga!
Nasza nadziejo i pociecho droga!
Przed Bogiem w każdej wspieraj nas potrzebie,
Gdy się z ufnością udamy do Ciebie.

Ziemia nie miała dla ciebie uroku,
Boś tylko Boga miał zawsze na oku,
Miłość też Boga i pogardę świata
Już w młode nasze racz zaszczeplać lata.

Oddalaj klęski, oddalaj strapienia,
W smutku niedoli uprosz pocieszenia!
Ale najbardziej, Patronie święty,
Chroń serca nasze od grzechu ponęty!

o. Franciszek Fenicjusz